

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ

**NA
FEMADu
MÁME
STÁLE
PLNO!**

PROGRAM

Neděle 11. září

- 08.00–09.30 Snídaně (*M*)
- 08.15–08.30 Oficiální vítání Divadla Exil Pardubice (*HŠ*)
- 10.00–12.10 **L. Lochhead: Perfect Days** v provedení Divadla Exil Pardubice (*SD*)
- 12.00–14.00 Oběd (*M*)
- 12.20–13.10 Semináře divadelních klubů (*U*)
- 13.40–14.40 Beseda v kruhu: Perfect Days (*A*)
- 15.00–16.30 **Slavnostní zakončení přehlídky a vyhlášení výsledků** (*SD*)
- 16.30–18.30 Číše vína na rozloučenou (*FD*)

M – Menza, II. nádvoří, *FD* – foyer divadla,
HŠ – hradní šatlava, *MS* – modrý salonek,
A – aula II. nádvoří, *SD* – sál divadla,
U – učebny, *MK* – Městská knihovna

→ Hudební inspirace nabídly come back oblíbené kapely, ale hlavně představily fenomenálního pianistu Jana Horáka.

„Jsem megaloman, což se o mně docela ví“

Rozhovor s **Filipem Müllerem**, režisérem představení *Mort* Divadelního spolku Lázně Toušeň.

Jak dlouho jste dnes chystali představení?

Na scénu jsme se tady v divadle dostali o půl druhé ráno, hned po popůlnoční pantomimě, no a zkoušeli jsme až do začátku představení v devět třicet. Herci spali asi od tří ráno, já a technici vůbec.

Kde se vzal nápad hrát podle předlohy Terryho Pratchetta?

Jsem „pratchettovec“, mám rád Terryho Pratchetta. Jeho knihy vždy byly mezi tituly, o kterých sním, že bych je mohl dělat. Moc se mi líbí třeba zpracování v Divadle v Dlouhé. Když se rodiče, také režiséři našeho spolku, ptali, co bychom mohli hrát, Pratchett byl hned druhou věcí, kterou jsem navrhl (Čechova zavrhl). Od Pratchetta jsem zvažoval i *Strážel! Strážel!*. Amatéři se do toho často pouští, ale nakonec jsem se rozhodl pro *Morta*. Ten byl v Čechách uvedený snad jenom dvakrát amatérskými soubory. Navíc jsem „smrťofil“, o to víc to byla jasná volba.

Představení bylo opravdu „velké“ – velké kulisy, mnoho kostýmů a techniky. Byl to od počátku záměr?

Ono je to trošičku tím, že jsem megaloman, což se o mně docela ví.

Smrť měl úžasně propracovaný kostým, jak dlouho se musel připravovat?

Obvykle mu to trvá asi tři čtvrtě hodiny. Jednou jsem po něm chtěl, aby to stihnul za deset minut, ale nekompromisně mi řekl: „Půl hodiny.“ Tak jsme čekali, herci i diváci. Mimochodem, Vojta, který ho hraje, je profesí kreslíř – všechno líčení si dělá sám a dokonce si vyráběl meč a kosu. On se jako Smrť pohybuje a chová i v reálu, ale pak si vezme kostým a všichni ho chválí, jaký je úžasný herec.

Ty sám jsi profesionální herec. Jak se ti daří kombinovat to s amatérským divadlem? Co ti k tomu dává motivaci?

No upřímně, je to náročné (*vyjádření je upraveno autorem rozhovoru, autenticky se F. M. vyjádřil jadrněji*). Motivuje mě asi ta krása amatérského divadla. Lidé ho dělají ze své vlastní vůle, s obrovskou láskou. Nejenže zadarmo, ale většinou obětují volný čas, peníze, někdy i dovolenou. Myslím, že to v jiném oboru nemá obdoby. Je to svoboda, krása a především obrovská obět, je to o předávání životní radosti.

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Zkrátit tak na polovinu a zjednodušit, ale líbilo se mi to.

Spala jsem u toho, bylo to hodně složité, ale jo.

Já mám Pratchetta ráda i v prozaické podobě, tady bych ocenila režijní zpracování. Bylo to velice zajímavé a zábavné. Hodnotila bych to velmi kladně.

Bylo to úžasně pohádkové.

Mně se líbilo, že tam bylo hodně mladých a bylo to pro mládež.

Začalo to úplně skvěle, pak si to pro mě sedlo trochu na zadek.

Mně se to líbilo, i když to bylo dlouhé a možná až moc fórků.

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Herec, který hraje Smrť, to jste vy? Podle délky usuzuji.

Scéna... já nesmím říct nic kladného.

Jak říkáme my pratchettovci, já jsem smrťofil.

Veřejně přiznávám, jsem hajzl, škrtal jsem.

Já bych tady polemizoval s panem Václavem, jako vždycky.

V druhé půlce jste už byli všichni unavení. Teda kromě Smrťe, ta je nesmrťelná.

Veroniko, tebe jsem měl vždycky rád a zase jsem tě dneska sežral na jevišti.

Vždyť je to slátanina, ten Pratchett.

Nejlepší mužský herecký výkon je Smrť.

FESTIVAL POŘÁDÁ DIVADELNÍ SPOLEK JIŘÍ PODĚBRADY ZA PŘÍSPĚNÍ:

„Už jsem dost velká na ty naivní a hloupý holky“

Rozhovor s **Lucií Václovou**, představitelkou Judy.

Vy jste tu poprvé?

Jako účinkující poprvé, jako host ne, to jsem tu podruhé takto dlouhodobě. Dřív to byly návštěvy jen na chvilku.

Máte ráda svoji roli a co se vám na ní líbí? Nebo si s ní nerozumíte?

Mám ji určitě ráda, ale je pravda, že tato role nemá úplně vývoj. Někdy mám pocit, že mi nepřináší nic nového, jsou tam zajímavější role. Vlastně od začátku do konce vysvětluji, jak to vlastně bylo, je to nahrávací role pro ostatní.

Když se zkouší hra, často se stává, že vzejde nějaká hláška, která se zaryje. Vznikla i tady?

Ono se to vždy ukáže tak příležitostně. Asi není žádná přímo, ale vždy, když jsme v hospodě a bavíme se a něco sedí na to místo, tak to používáme.

Jak se vám tu líbí?

Je to tu moc fajn, je tu vedro a člověk to vnímá v sedmém měsíci těhotenství trochu jinak. Velmi si vážíme toho, že můžeme na FEMADu být a pro mě a Lenku Dvořákovou je to vlastně i na dlouhou dobu poslední představení. S termínem se lišíme asi jen o týden.

Kterou roli byste si zahrála ráda?

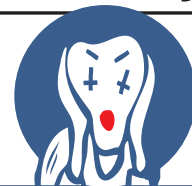
Tady z těch bych si ráda vyzkoušela vlastně každou z ženských rolí. Jednou bych ale ráda zkusila nějakou vážnou, dramatickou roli. Myslím, že už jsem dost velká na ty naivní a hodný holky.

Máte vysněnou roli?

Já teď mám svoji první režii u nás v Jilemnici a to Petrolejové lampy. A možná, až budu velká, tak bych si ráda vyzkoušela právě tu Štěpku Kiliánovou.

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Já jsem tak trochu usnula, takže mě se radši neptejte.

Na mě to bylo příliš zmatené, nesmyslné, nechápal jsem, proč ta situace vlastně vůbec vznikla a proč jsou všichni tak afektovaní. Ale já nemám rád komedie.

To byla čurina!

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Všichni jste na jevišti mysleli.

Já bych to programově taky nedělal. Já to neumím.

Já bych to klidně režíroval.

Já vám pořád říkám Lehár.

Vladimír, nejděčnější divák.

Já jsem jim řekla, zpomalte. Přijedou z domova důchodců a ty stařenky to nevstřebaj.

Autor zavšivil první část a vy jste ty vši hráli.

Já myslím, že spím sám, a vedle sebe mám nějakou zrůdu.

Role nevěsty nebývala rozkvetla velitelským chováním.

Probudím-li se ráno vedle cizí ženy, tak to není silná situace, ale průser.

Kdyby to byl maratón, tak jste na konci mrtvej.

Já vždycky rozuměl vzadu. Dneska jsem seděl vpředu a rozuměl jsem taky.

Já jsem se ptal frekventantek jestli by mi v takovém pokoji daly. Ony řekly, že ne.

→ DOSTAŇ MĚ PRYČ!

Přemýšlíš, jak se dostat pryč z právě probíhajícího semináře?

Máš chuť na vynikající zmrzlinu z cukrárny na náměstí?

Co si třeba na chvíli schrupnout v lázeňském parku?

Již na sebe nemusíš trapně upozorňovat nemístnou prosbou o předčasný odchod, nech to na nás. Tajně vytkuješ SMS ve tvaru **DOSTAN_ME_PRYC + své jméno + místo, kde jsi**, a odešli na **732 216 908**.

Cena jedné SMS dle tvého operátora, technicky zajišťuje firma FEMADsos.

Rebelové ze Stodoly beze slov

Fotorozhovor s Anetou a Nikolou Rybovými, Veronikou Zukalovou a Jaroslavou a Markem Šudomovými.

Co je pro vás divadlo?

Jak vypadá rebel ze Stodoly?

Co vás napadne, když se řekne léto 68?

Co děláte, když neděláte divadlo?

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Anet jako Bugyna je nejlepší!

Film znám nazpaměť, a bylo to překvapivě dobré. Věděli jsme, že to má jiný konec a dokonce jsme řešili, jak by to mohlo skončit, ale tohle nás docela překvapilo!

Nejvíc se mi líbila ta scéna jakoby v katedrále.

Celé to bylo hezké!

Rychlé, svižné a většina s pěkným zpěvem. To by šlo.

Představení se nám líbilo. Bylo veselé a vystihovalo situaci.

Já jsem to viděla teď potřetí, ale poprvé v téhle alternaci. Hrozně moc se mi to líbilo. A moc dobře vyřešili problém s tím zvukem.

Bylo to přirozené, hravé.

Mně se nejvíc líbila choreografie, ale celkově to bylo parádní.

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Felzmann mluví taky přes hodinu.

Já jsem měl pana režiséra na semináři, on ode mě všechno ví.

Mluvíte s člověkem, který měl zážitek z nedokonalého divadla.

Konečně s tebou bezzbytku souhlasím (Václav Špirit k Petru Kracíkovi).

Pokud jde o stínohru, tam jsem omdlel.

Je tam rozdíl mezi chlapy a děvčaty. V pohlaví? Nejen v pohlaví.

Mně padala držka, jak jste se drželi.

Kdybyste se snažili o muzikál, tak by tam policajti museli tančit i při pronásledování.

V 60. letech se nenosily tyhle punčochy. Václav přeci ví, co nosil.